

ΕΞ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑΙ

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 10).

Πρὶν ἢ φθάσῃ ὁ ὁδοιπóρος εἰς Γοκαχάμιν ἀπαντᾷ τὸ ἡφαίστειον Φοντιγιάμα, ἐφ' ᾧ δικαίως οἱ Ἰάπωνες σεμνύνονται. Ἐχει ὕψος 13000 ποδῶν κατ' ἔτος χιλιάδες προσκυνητῶν ἐν μέσῳ θέρει ἀναβαίνουσι τὸ ἡφαίστειον τοῦτο. Μέχρι τοῦ 1870 ἦν ἐν ἐνεργείᾳ διαρκέσαν δύο περιπου αἰῶνας. Ἦδη οὐδεὶς ἕτερος κίνδυνος ἐξ αὐτοῦ πλὴν περιοδικοὶ σεισμοί, ὧν εἶναι ἡ ἀρχικὴ αἰτία. Ἐνεκα τούτου ὅλκι αἱ αἰ περὶ οἰκίας εἰσὶ ξύλινοι.

Ἡ Νοκαχάμα κέκτηται ἱκανῶς καλὸν λιμένα ἐν ᾧ μέγας ἀριθμὸς μεγάλων πλοίων δύναται νὰ προσορμήσῃ. Ἐν αὐτῷ εἶδον ἐκτὸς τῶν ἐμπορικῶν καὶ πολεμικὰ πλοῖα ὅχι ὀλίγα διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν καὶ Ἀμερικανικῶν ἐθνῶν.

Ἐν ἔτει 1854 ἡ πόλις αὕτη δὲν ἦτο ἡ χωρίδιον ἀλιέων. Ἦδη ὅμως εἶναι ἱκανῶς μεγάλη, μόλις δ' ἐσχάτως ἔλαβον τὸ δικαίωμα οἱ ξένοι νὰ κατοικήσωσιν ἐν αὐτῇ.

Βεβαίως οἱ Ἰάπωνες κατάγονται ἐκ φυλῆς μικροῦ ἀναστήματος τῶν «κουλί» ἀν καὶ οὐχὶ σπανίως εὐρίσκει τις μεταξὺ τῶν Ἰαπώνων ἄνδρας ἀρίστης ὑγιείας καὶ ἀναστήματος. Αἱ γυναῖκες δὲν ὑπεβαίνουν κατὰ μέσον ὅρον τοὺς τέσσαρας πόδας καὶ δύο δακτύλους· αἱ κεφαλαὶ τῶν φαίνονται λίαν δυσανάλογοι πρὸς τὸ σῶμα· πλὴν τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν, ἐξαίρεσει τῶν ὀφθαλμῶν, εἶναι ὄντως εὐχάριστα. Ὁ χρωματισμὸς τῆς κόμης τῶν ποικίλος· εὐρίσκει τις ἐν Ἰαπωνίᾳ γυναῖκας ξανθοκόμους ὡς τὰς Ἀγγλίδας.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν εἶναι πάντοτε μέλανες, οἱ ὀδόντες τῶν μικροὶ καὶ κανονικοί, αἱ τρίχες τῶν μαῦραι, μαλακαὶ καὶ ἀπαστράπτουσαι. Τὸ ἔνδυμά τῶν ὑποδεικνύει τὴν κοινωνικὴν τάξιν τῶν· αἱ Ἰαπωνίδες ἐξοδεύουσι πολὺν χρόνον περὶ τὴν διακόσμησίν τῶν διασκευάζουσαι ἐντέχνως τὴν κόμην καὶ στηρίζουσαι αὐτὴν διὰ καρφίδων κερατίνων, μεταλλίνων ἢ καὶ ξυλίνων. Αἱ χεῖρες τῶν εἶναι μικραὶ καὶ κομψαί, οἱ πόδες μεγάλοι καὶ πρᾶδός τε σχήματος πολὺ πιθανὸν ἔνεκα τοῦ τρόπου, δι' οὗ ὑποδέονται· δὲν φέρουσι ἢ περικνημίδας κεκαλυμμένας ὑπὸ ἀχυρίνων σανδαλίων καὶ ἐν καιρῷ βροχῆς χειμῶνος εἶδος ξυλίνων ὑποδημάτων (τσόκαρα).

Ἡ ἐνδυμασία τῶν σύγκειται ἐκ πλατείας ἐσθῆτος ἡνεωγμένης περὶ τὸ στήθος· ἡ ἐξωτερικὴ ἐσθῆς «κιριμόν» εἶναι ἡ αὐτὴ δι' ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. Οἱ ἄνδρες περιτυλίσσοι αὐτὴν περὶ τὸ σῶμα προσδένοντες διὰ ταινίας μεταξίνης ἢ βραμβοκίνης· αἱ δὲ γυναῖκες διὰ μεταξίνης ἢ βραμβοκίνης ἀναλόγως τῆς τάξεώς τῶν προσδένουσιν αὐτὴν ἐν σχήματι κόμβου εἰς τὰ ὀπισθεν.

Ἡ ζώνη αὕτη ποικίλει τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος· ἐνίοτε δὲ ἀξίζει ὅσῳ καὶ τὸ ἐπίλοιπον φόρεμα· αἱ χηφαὶ φέρουσι τὸν κόμβον αὐτὸν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν.

Ἡ ἐνδυμασία τῶν γυναικῶν ποικίλει κατὰ τοὺς χρωματισμούς. Ἡ τῶν ἀνδρῶν περιορίζεται εἰς τρεῖς μόνον, μέλανα, κυανῶν καὶ στακτερόν. Αἱ κυραὶ καὶ αἱ θυγατέρες τῶν εὐγενῶν ἐξέρχονται σπανιώτατα μὲ ἐκκεκαλιμμένον τὸ πρόσωπον, αἱ λοιπαὶ ὅμως ἐξέρχονται ἄνευ οὐδενὸς φόβου, διὰ τὸ σέβας ὅπερ οἱ Ἰάπωνες ἔχρουσι πρὸς τὸ ὡραῖον φῦλον. Πλὴν οὐδέποτε ἐξέρχονται ἄνευ ἀλεξιθροχίου ἅμα δὲ τῇ εἰσόδῳ τῶν ἐν τινὶ οἰκίᾳ ἐξάγουσι τὰ ξύλινα ὑποδήματά τῶν ἅτινα δὲν εἶναι καὶ τόσῳ κατάλληλα εἰς τὸ βᾶδισμα.

Οἱ ἄνδρες δὲν εἶναι τόσῳ ὡραῖας φυλῆς ὅσῳ αἱ γυναῖκες, πλὴν εἶναι κατὰ πολὺ ὡραιότεροι τῶν Σινῶν. Τὴν παχεῖαν καὶ μελανὴν κόμην τῶν ξυρίζουσι πρὸς τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς ὅλως ἀντιθέτως τῶν Σινῶν.

Θὰ εἶχον ἄριστον πώγωνα ἂν δὲν τὸν ἐξυρίζον ὅλοι ἐν γένει λίαν ἐπιμελῶς. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν εἶναι μακροὶ καὶ εὐθεῖς· ἡ ἐκφρασίς τῶν λίαν εὐάρεστος καὶ οἱ ἄριστοι τρόποι τῶν ὑποχρεοῦσι τὸν συναναστρεφόμενον αὐτοῦ νὰ λησμονήσῃ τὴν πρώτην ἐντύπωσιν.

Ἐν Εὐρώπῃ αἱ χεῖρες καὶ τὸ πρόσωπον εἶναι τὰ μᾶλλον ἐκτεθειμένα εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐπομένως βραθυτέρου χρώματος. Δὲν ἔχει οὕτως ἐν Ἰαπωνίᾳ· οἱ κατωτέρως τάξεως, οἱ χωρικοί, οἱ ἐργάται, οἱ ἀλιεῖς εἶναι σχεδὸν γυμνοὶ· ἐν καιρῷ χειμῶνος οἱ ἔχοντες τὰ μέσα φέρουσι, ὑπὲρ τὸ «κιριμόν» περισκελίδας στενὰς καὶ ἐπανωφόριον, ὅσοι δὲν ἔχουσιν τὰ μέσα ἀρκοῦνται εἰς ἐσωτερικὸν χάρτινον ἔνδυμα.

Πολλάκις ἐφέρα τὸ ἔνδυμα τοῦτο ὡς καὶ περισκελίδας ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης, καὶ δύναμαι νὰ διαθεσά-

ώσω, ὅτι ἐκτός τῆς σκληρότητός του ἀξίζει πλείοτερον πολλῶν ἄλλων.

Πρὶν προχωρήσω, θέλω εἶπει ὀλίγα τινα περὶ τῆς ἐκτεταμένης χρήσεως τοῦ χάρτου ἐν τῷ μεγάλῳ τούτῳ τόπῳ.

Κατὰ πρῶτον τὰ μανδύλια, τὰ διατειχίσματα, αἱ ὕλοι τῶν παραθύρων ὅλα ἐκ χάρτου· σχοινία ἐκ χάρτου, χρηματοφυλάκια, σάκκοι τοῦ ταξειδίου, ἐφίππια καὶ πολλὰ ἄλλα εἶδη ὅλα ἐκ χάρτου. Τὸν χάρτην κατασκευάζουσιν ἐκ τοῦ φλοιοῦ τοῦ «*Broussonetia papyfera*», ὃ ὕπερ καλλιεργοῦσι ἐπὶ τούτῳ. Λαμβάνουσι τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ φλοιοῦ τὸ ζυμῶνουν καὶ ὅταν ᾔναι εἰς κατάστασιν ῥευστὴν τὸ λευκαίνουν καὶ τὸ ξηραίνουν, ἐκθέτοντες αὐτὸ ἐπὶ δίσκων.

Οἱ ὑπάλληλοι ἐνδύονται πολὺ διαφόρως τῶν πολιτῶν· πρὸ πάντων, ὅταν εἶναι ἐν ὑπηρεσίᾳ. Φέρουσι μεγάλας καὶ πλατείας περισκελίδας καὶ ἐπανωφόριον ἔχον μεγάλας τὰς χειρὶδας. Μόνοι οἱ εὐγενεῖς ἔχουσι τὸ προνόμιον τοῦ φορεῖν μεταξωτά. Ἡ πορφύρα εἶναι τὸ βασιλικὸν χρῶμα.

(Ἔπεται συνέχεια)

Τὰς περιλήψεις τῶν ὁμιλιῶν, αἵτινες ἐγένοντο ἐφέτος ἐνώπιον πολυπληθῶν διακεκριμένων ἀκροατηρίων ἐν Λονδίῳ περὶ τῆς διαδόσεως τοῦ χριστιανισμοῦ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς, καὶ ἃς, δημοσιεύομεν ἐν Δελτίῳ χάριν τῶν συνδρομητῶν, συσταίνομεν ὡς ἀξίας βαθείας μελέτης. Ἰδίως δὲ αἱ περὶ τῆς διαδόσεως τοῦ χριστιανισμοῦ ἐν Μαδαγασκάρῃ πληροφορίες εἶναι λίαν ἐνδιαφέρουσαι.

Ἡ νῆσος αὕτη κεῖται ἐν τῷ Ἰνδικῷ Ὠκεανῷ πρὸς τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν τῆς Ἀφρικῆς ἔχουσα περὶ τὰ 240,000 τετρ. μίλια ἑκτασιν καὶ περὶ τὰ 3,000,000 κατοίκων.

Σπουδαῖα καὶ ἐνδιαφέρουσα διατριβὴ περὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι νομίσματος ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ εὐπαιδέτου κ. Φίσκ. Π. Βρουέρ, καθηγητοῦ τῶν ἀρχαίων γλωσσῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Νοτίου Καρολίνης τῶν Ἑνωμένων Πολι. τῆς Ἀμερικής.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁ δόκτωρ Νελατὼν ὅστις πρὸ ὀλίγου ἀπεβίωσεν ἐν Παρισίῳ, ἔλεγεν εἰς τὸν υἱὸν του καὶ τὸν γαμβρὸν του, τὴν νύκτα καθ' ἣν ἀπέθνησκε: «Κάμετε πολλὰ καλλὰ εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, ἀλλὰ κάμετέ τα μὲ ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον θόρυβον.»

ΓΝΩΜΙΚΑ

Ὅπου ὁ ποταμὸς εἶναι βαθύτερος κάμνει ὀλιγώτερον θόρυβον.

Μὴ ἄφινε διὰ τὴν ἐπιεῦσαν πᾶν ὃ, τι δύνασαι νὰ ἐκτελέσῃς σήμερον.

Ὁ πληρόνων τὰ χρέη του πλουτίζει.

Ἡ πρὸς τὸ καπηλεῖον ὁδὸς ἄγει εἰς τὸ πτωχοκομεῖον.

Ὁ πιστεύων, ὅτι πρᾶγμα τι εἶναι ἀδύνατον, καθιστᾷ αὐτὸ τοιοῦτον.

Οὐδέποτε μὴ θεῖται τι ἀκατῶρθωτον πρὶν ἢ δοκιμάσῃς.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφημερίδων ἐν Λονδίῳ ἀνέρχεται εἰς 320. Ἐν δὲ τῇ λοιπῇ Ἀγγλίᾳ εἰς 990. Ἐν Οὐαλίᾳ 56, ἐν Σκωτίᾳ 464 καὶ ἐν Ἰρλανδίᾳ 41.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν διὰ τοῦ ταχυδρομείου μετακομισθέντων ἐπιστελῶν, κατὰ τὸ 1876 ἐν Ἀγγλίᾳ ἦν 1,100,000,000, ἐν Γερμανίᾳ 643,000,000, ἐν Γαλλίᾳ 366,000,000, ἐν Αὐστρίᾳ 285,000,000, ἐν Ἑλβετίᾳ 73,000,000 καὶ ἐν Βελγίῳ 68,000,000.

Κατὰ τὴν Ἐφημερίδα τῶν Φυλακῶν ἐν Ἑλλάδι, συνισταμένη ἐξ 1 1/2 ἑκατομμυρίων, ἀπεκεφαλίσθησαν 131 κατὰ τοὺς ἐντὸς ἐννέα ἐτῶν 1866—1874, ὧν 44 κατὰ τὸ ἔτος 1870. Ἐν ᾧ ἐν Γαλλίᾳ συνισταμένη εἰς 40 ἑκατομ., ἀπεκεφαλίσθησαν μόνον 95 κατὰ τὴν αὐτὴν ὁκταετίαν 1866—73.

Ἐπὶ 287 εἰς θάνατον καταδικασμένων ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ 176—73 εἰς 163 ἐχαρίσθη ἡ ζωὴ. Ἐν δὲ τῇ Γαλλίᾳ ἐπὶ 466 εἰς θάνατον καταδικασμένων εἰς 71 ἐχαρίσθη ἡ ζωὴ Ἐξ οὗ ἡ Ἑλληνικὴ δικαιοσύνη καταφαίνεται ἡ μάλλον αἰματηρά.

Ἡ ὅλη χωρητικότης τῶν ποινικῶν καὶ ἀνακριτικῶν τῆς Ἑλλάδος· φυλακῶν, ἀναβιβάζεται εἰς 4402 τετραγωνικὰ μέτρα, ἐντὸς τῶν ὁποίων, κατὰ τὰ τέλη τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ 1877 ἔζουν 4136 ἄθρωποι. Οὐδὲ ἐνός μέτρου γῆν παρέχει ἡ Ἑλληνικὴ φυλακὴ εἰς τὸν δυστοχὴ κάτοικον αὐτῆς. Ποῦ ἡ χριστιανικὴ φιλανθρωπία παρ' ἡμῶν!

Συσταίνομεν τὸ σπουδαῖον τοῦτο περιοδικὸν τοῦ πατρὸς.

Λύσεις Αἰνιγματος ΣΤ'.

οὐρα—νοῦς—οὐρανός.

Ἔλυσαν αὐτὸ ἡ κ. Ὑπατία Χαραμὴ καὶ ὁ κ. Γ. Ν. Μοσσοῦρης (Ἀθῆναι). Ἐπίσης οἱ κκ. Ν. Θ. Καρέκλης, Α. Α. Μ., Τ. Τριανταφυλλίδης, Εὐάγγ. Ι. Σοφιανός, Α. Σουτάκης, Δ. Ο. Δημητρακόπουλος, Ι. Κ. Πρινόπουλος, Ἑλένη Δερέκα, Μ. Γρ. Μαυρομαρξᾶς (Ἀθῆναι). Καλοψῶ Λογοθέτης (Ζάκυνθος). Π. Ν. Ῥόδιος (Σόρος). Ν. Δ. Χαρίτος, Π. Γουλιμῆς (Μεσολόγγιον). Δ. Ν. Φαμελιάρης καὶ Ι. Κ. Τζάβας (Ἰθῆρα). Ἐμ. Κ. Καρέκλης (Τεργέστη). καὶ ἡ κ. Μαριέττα Μ. Αὐγουρίνου (Paris).

Λύσεις Γρίφου 6.

H—T—ν, "Π(ἐπι)T—ν"=H τὰν ἢ ἐπὶ τὰν.

Ἔλυσαν αὐτὸν οἱ κκ. Ν. Θ. Καρέκλης καὶ Α. Α. Μ. (Ἀθῆναι). Ἐπίσης καὶ οἱ κ. Τ. Τριανταφυλλίδης, Κλ. Ι. Νικολαΐδης, Σ. Ι. Σοφιανός, Ι. Κ. Πρινόπουλος, ἡ κ. Χαραμὴ, Δ. Ο. Δημητρακόπουλος, Ἑλένη Δερέκα, Μ. Γρ. Μαυρομαρξᾶς (Ἀθῆναι). Καλοψῶ Λογοθέτης (Ζάκυνθος). Π. Ν. Ῥόδιος (Σόρος). Ν. Δ. Χαρίτος, Π. Γουλιμῆς (Μεσολόγγιον). Δ. Ν. Φαμελιάρης καὶ Ι. Κ. Τζάβας (Ἰθῆρα), Ἐμ. Κ. Καρέκλης (Τεργέστη).

ΑΙΝΙΓΜΑ Ζ'.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων πλέω καὶ ἐγὼ εἰς τὸ Αἰγαῖον

δύο ἔσσωσα τὸ πάλαι εἰς τὸν κόλπον ψυχᾶς.

Ἄν τὸ πρῶτον μοῦ στοιχεῖον ἀποκόψῃς, θὰ μὲ εὕρῃς

εἰς τὰς μάνδρας, τὰ παιδία, εἰς τὴν χλόην νὰ σκιρτῶ.

Ἄν δὲ πάλιν ἀφαιρέσῃς ἐν καὶ ἕτερον προσθέσῃς

θὰ ἀπασχολῆσαι τότε τί σημαίνω νὰ ζητῇς;

Ἐάν δὲ νὰ μ' ἀποκόπῃς ἐξακολουθήσῃς· πάλιν,

καὶ μὲ τέχνην τῶν γραμμάτων δύο μοῦ νὰ μεταβάλλῃς,

κατὰ πρῶτον θὰ μὲ εὕρῃς εἰς τὰς βίβλους νὰ τροφῶ,

κ' ἐπὶ τέλος εἰς τὸν κόσμον, εἰς τὸν Ἥλιον, εἰς τὸ μῦθον

κ' εἰς τὴν λύσιν θὰ ἴδῃς κρύφα πως νὰ κατοικῶ.

Α. Σουτάκης.